

Naturvårdsverket
Henning Planck, Ebba
ebba.henning-planck@naturvardsverket.se

Er ref. NV-08122-18

2019-03-29

Yttrande över förslag om ändrade jakttider

Sveriges Jordägareförbund har beretts tillfälle att presentera förslag för ändrade jakttider. Förbundets förslag presenteras nedan. Förbundet gör bedömningen att övriga jakttider är rimliga som de är reglerade idag.

Dovhjort

Det är tillåtet att jaga hind och kalv i Örebro, Södermanlands, Östergötlands, Kalmar, Västra Götalands och Skåne län under brunstuppehållet (21 oktober - 15 november). I övriga delar av landet är dovhjorten fredad under brunsten. Jordägareförbundet föreslår en harmonisering, så att jakt efter hind och kalv blir tillåten 21 oktober - 15 november i hela landet.

Vid jakt på annat klövvilt som är lovligt under dovbrunsten så störs eventuella dovhjortar som befinner sig i jaktområdet, även om de är fredade. Dessutom innebär ett uppehåll i dovhjortjakten under brunsten att ytterligare jakter kommer behövas för att uppnå en rimlig avskjutning av dovhjort sett över året. Konsekvensen blir fler jaktdagar och mer störning av viltet - både dovhjortar och annat vilt.

Det förekommer omfattande viltskador från dov även i de län som inte tillåter jakt på hind och kalv under brunstuppehållet. Det är orimligt att det ska krävas skyddsjaksbeslut för att få bedriva jakt på hind och kalv under brunsten i syfte att förhindra betes- och trampskador på brunstplatserna.

Brunstuppehållet innebär även att det på många håll är svårt att nå en tillräckligt stor avskjutning av dovhjort för att minska stammen under nuvarande ordinarie jakttid.

Förslag: Jakt på dovhind och dovkalv ska vara tillåten från 1 oktober till 28 februari.

Kronhjort

Kronhjorten bereder ut sig i Sverige. Som det är nu har en markägare mycket små möjligheter att hindra en kronhjortsetablering på de egna markerna, eftersom medlemskap i ett kronhjortskötselområde (KSO) krävs för att få jaga vuxen kronhjort och en etablerad stam krävs för bildande av ett KSO.

Det är avgörande att ge möjlighet att på lokal nivå, utan dröjsmål, kunna stävja skador på grödor och skog samt att hindra etablering av kronhjort där så ej är önskvärt. Förbundet förespråkar därför, som ett komplement till jakt inom KSO, en enkel modell med så lång allmän jakttid som möjligt på hind och kalv utanför KSO, i en avvägning mellan reglering av populationen och hänsyn till biologiska faktorer, samt en reglerad jakt på handjur, för att värna kronhjortens sociala struktur.

Att skjuta stor andel kalv innebär bl.a. att man ökar medelåldern i populationerna, vilket är ett önskvärt mål i förvaltnings-sammanhang för att öka reproduktionsförmågan hos de fertila djuren och förbättra kalvvikterna. Att ha allmän jakt på hind är det mest effektiva sättet att reglera populationen, vilket är absolut nödvändigt att möjliggöra.

Handjur får endast fällas inom KSO, enligt dagens regler. För att inte fördärva kronhjortens sociala struktur, utan möjliggöra att handjur kan bli kapitala, föreslås handjur endast få skjutas inom KSO. Detta skapar även ett incitament att skapa och bibehålla fungerande KSO.

Skydds jakt utanför den allmänna jakttiden måste hanteras snabbt och effektivt, och generöst. Det måste alltid, både inom och utan KSO, finnas möjlighet till skydds jakt om t.ex. lokala skador utom jakttiden blir oacceptabelt stora eller om jakten under jakttiden inte lyckades eller räckte till. Naturvårdsverket bör i sina föreskrifter markera att kronhjorten inte är en hotad art, så att den delen av prövningen av skydds jaktansökningar inte behöver diskuteras.

Viltet är en resurs och nyttjandet av vilt utgör även en viktig näringsgren. Samtidigt kan viltet ställa till med betydande skador. Därför är det viktigt att förvaltningen är, förutom långsiktigt hållbar, även lokal med stora möjligheter för markägare att själv kunna reglera viltstammarna. En ökad byråkratisering motverkar det lokala perspektivet och hotar även minska markägarens bestämmanderätt över jakten på sin fastighet. En bättre lösning är allmän jakttid på hind och kalv kombinerat med effektiv skydds jakt vid behov.

Förslag: Allmän jakt på hind och kalv av kronhjort 16 augusti – 31 januari, eventuellt till 28/29 februari, dock endast smyg- eller vaktjakt 16 augusti – 30 september.

Vitkindad gås och skarv

Den vitkindade gåsen och skarven uppvisar båda en remarkabel återhämtning från tidigare låga populationer. Idag är de vanligt förekommande i stora delar inte bara i Sverige utan även i Europa. Arbetet är en framgång för bevarandet av arterna. Tyvärr har den starka återhämtningen resulterat i en betydande skadeproblematik. Den vitkindade gåsen förorsakar

omfattande skador på jordbruket. Skarven förorsakar i sin tur omfattande skador på fisket men även på biotoper där den har sin bovist. Dagens lösning med tillstånd för skyddsjakt förmår inte hantera problemen utan de är tilltagande. Goda erfarenheter finns från införandet av skyddsjakt på eget initiativ på grå- och kanadagås. Förbundet föreslår därför att skyddsjakt på eget initiativ införs för vitkindad gås och skarv.

Förslag: Skyddsjakt på eget initiativ på vitkindad gås och skarv

Rapphöna

Rapphönan är en karaktärsfågel för det odlade landskapet. Strukturomvandlingen av jordbruket har dock inte varit positiv för rapphönan och den har minskat i antal över längre tid.

De platser där den fortfarande finns kvar i livskraftiga population utgörs av fastigheter där det bedrivs en förvaltning riktad mot rapphönan. Grunden utgörs av de biotopförbättringar som genomförs för att skapa en bättre livsmiljö för rapphönan. Detta gynnar inte bara rapphönan utan även annat fåltvilt samt insekter.

Motivationen för dessa biotopförbättringar och bevarande av rapphönan utgörs av jakt. Den korta jakttiden upplevs idag som en begränsande faktor. En utökad jakttid skulle därmed med mycket stor sannolikhet leda till ytterligare biotopförbättringar rapphönan till gagn och därmed ökande populationer.

Förslag: Jakttiden på rapphöna ska fortgå fram till och med sista november

Kort om Sveriges Jordägareförbund

Sveriges Jordägareförbund representerar 500 av de största privata jordegendomarna i Sverige. Förbundets medlemmar äger och brukar tillsammans ca 900 000 hektar jord och skog och skapar nytta för människor och miljö genom ett långsiktigt förvaltande av förnyelsebara naturresurser. Vi erbjuder ett helhetsperspektiv på modernt landsbygdsföretagande eftersom våra medlemmar ofta bedriver lant-, skogs- och vattenbruk i större skala på samma fastighet men även viltbruk, upplåtelseverksamhet m.m. Genom stärkt landsbygdsföretagande och äganderätt vill vi utveckla näringslivet på den svenska landsbygden.

Sveriges Jordägareförbund,

Carl Kuylenstierna
Ordförande Jaktkommittén

Anders Grahn
Generalsekreterare